

T.B.M.M.

İYİ PARTİ

GRUP BAŞKANLIĞI

Tarih : 30.10.2025
Sayı : 572

10/3381

Şenol SUNAT

Manisa Milletvekili

Millî Eğitim, Kültür, Gençlik ve Spor Komisyonu Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Çocuk ve gençlerin fiziksel, psikolojik ve dijital ortamlarda maruz kaldığı akran zorbalığının nedenlerinin çok yönlü biçimde araştırılması; eğitim kurumlarının, ailelerin, sosyal medya platformlarının, televizyonlarda yayınlanan dizilerin ve kamu otoritelerinin sorumluluklarının net biçimde tanımlanması; okullarda uygulanan rehberlik ve disiplin süreçlerinin etkinliğinin ölçülmesi; akran zorbalığının önlenmesi için alınması gereken yapısal, mevzuat ve kurumsal önlemlerin belirlenmesi büyük önem taşımaktadır. Ayrıca, akran zorbalığının sadece bireysel bir davranış biçimi değil, toplumsal ilişkilerde artan şiddet kültürünün yansıması olarak da değerlendirilmesi gerekmektedir. Çocukların okulda güvenli bir öğrenme ortamına kavuşabilmeleri için mevcut uygulamaların ve yasal düzenlemelerin kapsamlı biçimde incelenmesi, iyi uygulama örneklerinin yaygınlaştırılması ve kalıcı çözüm önerilerinin geliştirilmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci ve Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca bir Meclis Araştırması açılması hususunu saygıyla arz ve teklif ederiz.

Şenol SUNAT

Manisa Milletvekili

GEREKÇE

Akran zorbalığı, modern çağın en yıkıcı sosyal sorunlarından biri haline gelmiştir. Çocukların güvenli eğitim hakkını doğrudan ihlal eden bu olgu, yalnızca mağdur öğrencileri değil, tüm okul ekosistemini olumsuz etkilemekte; korku, sessizlik ve güvensizlik ortamı yaratmaktadır. Türkiye’de yapılan araştırmalar, öğrencilerin önemli bir kısmının okul hayatı boyunca zorbalığa maruz kaldığını veya tanık olduğunu göstermektedir. Bu durum, okulun bir öğrenme mekânı olmaktan çıkıp, kimi zaman psikolojik baskı ve şiddetin normalleştiği bir ortama dönüşmesine yol açmaktadır.

Türkiye’de son yıllarda akran zorbalığı ve okul kaynaklı şiddet olaylarında belirgin bir artış gözlenmektedir. Bu durum, yalnızca eğitim ortamlarını değil, toplumun huzur ve güvenliği ile çocukların ruhsal gelişimini tehdit eden önemli bir sorun haline gelmiştir. Okul öncesinden lise çağına kadar geniş bir yaş aralığında görülen akran zorbalığı, fiziksel, sözel, psikolojik ve dijital alanlarda farklı biçimlerde kendini göstermekte; mağdur çocuklar üzerinde uzun süreli travmatik etkiler yaratmaktadır.

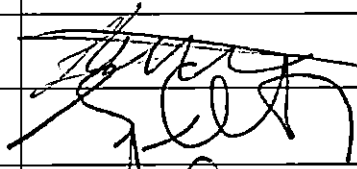
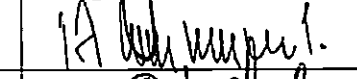
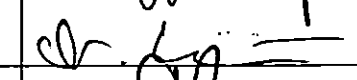
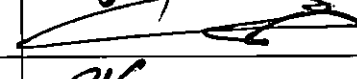
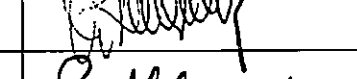
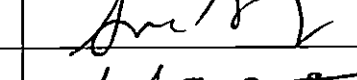
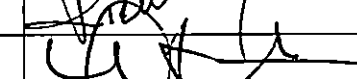
Şiddet artık okulda başlamakta, hatta okul sınırları içinde kök salmaktadır. Bu, hem eğitim sisteminin işleyişine hem de toplumsal barışa dair ciddi bir uyarıdır. Öğrenciler arasındaki zorbalık vakalarına okul yönetimlerinin çoğu zaman etkili biçimde müdahale edemediği görülmektedir. Bu müdahalesizliğin nedenleri arasında, güvenlik görevlisi bulundurulamaması gibi bütçesel kısıtlar kadar, olası hukuki sorumluluktan kaçınma gibi idari ve bireysel çekinceler de bulunmaktadır. Bazı durumlarda okul yöneticileri olayların üzerini kapatmayı, raporlamaktan kaçınmayı tercih etmektedir. Bu yaklaşım, hem mağduru korumasız bırakmakta hem de zorbalık yapan öğrenciler için caydırıcılığı ortadan kaldırmaktadır.

Son yıllarda bazı okullarda güvenlik açığı, okullara polis görevlendirilmesi yoluyla giderilmeye çalışılmaktadır. Bu durum, sorunun yalnızca bir eğitim sorunu olmaktan çıkıp, toplumsal güvenlik ve kamu düzeni meselesi haline geldiğini göstermektedir. Eğitim ortamlarının kolluk kuvvetlerinin varlığına ihtiyaç duyar hale gelmesi, çocukların sosyalleşme biçimlerinin şiddetle iç içe geçtiğini ve okulun güvenli bir alan olma vasfını kaybetmeye başladığını ortaya koymaktadır.

Akran zorbalığının yaygınlaşmasının ardında, yalnızca bireysel eğilimler değil, toplumsal şiddet kültürünün, aile içi iletişim eksikliğinin, dijital mecralarda denetimsizliğin ve eğitim kurumlarının psikososyal destek kapasitesinin yetersizliğinin de önemli payı vardır. Rehberlik servisleri sayıca yetersizdir; birçok okulda tek bir rehber öğretmen yüzlerce öğrenciye hizmet vermek zorunda kalmaktadır. Aileler çoğu zaman çocuklarının yaşadığı zorbalığın farkında değildir veya nereye başvurabileceklerini bilmemektedir.

Bununla birlikte, akran zorbalığına ilişkin mevzuatın parçalı yapısı, uygulamada birlik sağlamayı zorlaştırmaktadır. Çocuk haklarının korunmasına ilişkin yasal hükümler genel nitelikte olup, okullardaki zorbalık eylemlerine karşı net bir önleme, izleme ve yaptırım mekanizması öngörmemektedir. Milli Eğitim Bakanlığı, Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığı, İçişleri Bakanlığı ve Adalet Bakanlığı arasında etkili bir veri paylaşımı ve ortak politika üretimi süreci bulunmamaktadır.

Oysa akran zorbalığıyla mücadele, yalnızca pedagojik değil, psikolojik, hukuki ve toplumsal boyutları olan bir meseledir. Bu nedenle, sorunun tüm yönleriyle incelenmesi, okul ortamlarının güvenli hale getirilmesi, rehberlik sisteminin güçlendirilmesi, öğretmen ve veli farkındalığının artırılması, dijital mecralarda denetim kapasitesinin geliştirilmesi ve çocukların korunmasına yönelik mevzuatın güçlendirilmesi amacıyla kapsamlı bir Meclis araştırması yapılması büyük bir zorunluluktur.

ADI SOYADI	SEÇİM BÖLGESİ	İMZA
Selçuk TÜRKOĞLU	BURSA	
Enver Uğur	Samsun	
H. Şenel Aşın	Afyon	
Ahmet Esref Fakıbaba	Ankara	
Ömer Korkmaz	Aydın	
Aliyüce TÜRKEŞ	Adana	
Ercan Bayar	İstanbul	
Tuna Yıldız	Akşehir	
Jelcan Tosca	Tekirdağ	
Pınarhan Kocaman	Mardin	
Hüsnü Korkmaz	Tzur	
Ömer Korkmaz	Aydın	
Burak Akburak	İstanbul	
A. Setik Cütkin	Hartay	
Mahmet Akden	Edirne	
Uğur POYRAZ	Antalya	
Mehmet Ertan	Malatya	
Lidun 212	Göğtepe	
Yavuz Aydın	Tatlıca	